

Diep in de oceaan, maar ook om ons heen Voorkomen is... Inderdaad.

i Mr. Bode
René Bode

Omstreeks de vorige eeuwwisseling waren er bepaalde streken in Engeland, waar de industrialisatie vroeg op gang was gekomen. Hier trof men staalconstructies aan die bruin gekleurd waren door roest. Men beschouwde het toen als een vanzelfsprekende zaak dat staal met roest werd aangetast. Overigens moet worden opgemerkt, dat deze verschijnselen in die tijd nog niet zo snel verliepen als nu, omdat de luchtvervuiling ook in industriegebieden nog niet zo sterk aanwezig was als nu.

In de huidige tijd praten we dagelijks over droge of natte corrosie oftewel chemische of elektrochemische corrosie. Denk hierbij aan uitwerpselen van bijvoorbeeld duiven op de lak van een auto, natte bladeren op je auto, kortom corrosieverschijnselen die goed waarneembaar zijn.

Moelijkker en uitdagender is het bestrijden van corrosie in de diepte van zeeën. Hier zijn extreem corrosieve omstandigheden aanwezig die metalen aantasten.

Denk hierbij aan hoge druk, lage temperaturen, zuurstof en micro-organismen. Het zoeken naar de beste beschermingsstrategieën nu en in de toekomst is een doorlopend proces in de strijd tegen corrosie. Maar dichterbij huis zijn er ook al verbeteringen door te voeren, breder inzicht in de ontwerpfase door meerdere partijen, het gebruik van duurzame materialen, het periodiek inspecteren, het periodiek onderhoud uitvoeren zijn al stappen in corrosiebescherming.

Daarnaast, het visueel waarnemen en logisch nadenken van een situatie is al een goede start om mee te beginnen. Een bekend gezegde is: roest stopt nooit, maar we kunnen het wel vertragen.

